

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่สัมพันธ์และแนวทางแก้ไขการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลัง สภาพทางครอบครัวของเด็กและเยาวชน พฤติกรรมแห่งคดี สาเหตุแห่งการกระทำผิด พิจารณาถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศ รวมทั้งองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศ โดยได้ทำการสุ่มจากใบ “รายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี” ซึ่งถือว่าเป็นเอกสารทางราชการที่ได้จากการบันทึกและซักประวัติแห่งคดีไว้ระหว่างปี พ.ศ.2546 รวมจำนวน 174 ราย ด้วยวิธีการสุ่มอย่างเป็นระบบมาร้อยละ 50 ด้วยวิธีสุ่ม 1 คน เว้น 1 คน รวมทั้งสุ่มไว้ได้สมบูรณ์ 87 ตัวอย่าง แล้วทำการบันทึกข้อความลงใน “แบบบันทึก” ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับในข้อหากระทำผิดทางเพศในจังหวัดชลบุรีมีองค์ประกอบอะไรบ้าง ที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนแล้วดำเนินการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด เด็กและเยาวชนเป็นกำลังที่สำคัญยิ่งของชาติ และเป็นกำลังในการปกครองและพัฒนาประเทศต่อไป นอกจากนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลแบบเจาะลึก ผู้ศึกษาได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี ซึ่งอยู่ในการควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดชลบุรี จำนวน 2 คน เป็นเพศหญิง 1 คน เพศชาย 1 คน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน อีกจำนวน 5 คน เพื่อร่วมการสนทนากลุ่ม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศ พบว่า อายุ มีอายุ 16 ปี ร้อยละ 36.8 รองลงมา มีอายุ 17 ปี และ 15 ปี คือ ร้อยละ 33.3 และ ร้อยละ 16.1 ตามลำดับ การศึกษา ออกจากโรงเรียนแล้ว ร้อยละ 71.1 ภูมิลำเนา มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง ร้อยละ 28.7 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่อำเภอต่าง ๆ เกือบทั้งหมด ลำดับการเป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 64.4 รองลงมา เป็นบุตรลำดับที่ 2 ร้อยละ 17.2 สถานภาพของครอบครัว บิดามารดาเลิกร้างกัน ร้อยละ 81.6 เสียชีวิต ร้อยละ 12.6 บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีเพียง ร้อยละ 5.7 อาชีพบิดา มารดา บิดามีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 51.7 รองลงมาอาชีพค้าขาย ร้อยละ 13.8 ส่วนมารดามีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 50.6

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีฐานะพอมีพอใช้ ร้อยละ 60.9 ครอบงลงมาเป็นฐานะยากจน ร้อยละ 35.6 สภาพของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี ก่อนถูกจับกุมอาศัยอยู่กับ บิดามารดา ร้อยละ 67.8 ประวัติการถูกดำเนินคดียังไม่เคยถูกจับกุม ร้อยละ 87.4 และส่วนที่เหลือเคยถูกจับกุมมาก่อน ร้อยละ 12.6 ส่วนการทำงานของเด็กและเยาวชนก่อนถูกจับกุม ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงาน ร้อยละ 66.7 และส่วนรองลงมาได้แก่อาชีพรับจ้าง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ กับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน พบว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ อายุ การศึกษา ภูมิฐานะ ลำดับบุตรในครอบครัว สถานภาพของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ฐานะ สภาพการอาศัยอยู่ ประวัติการถูกดำเนินคดีและการทำงานของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. สาเหตุของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ โดยมีสาเหตุจาก ครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่นในครอบครัว คบเพื่อนไม่ดี สื่อต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมทางเพศที่ผิด และขาดความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง และขาดความรู้กฎหมายเรื่องเพศ

4. แนวทางแก้ไขการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน พบว่า บิดามารดา หรือผู้ปกครองควรเอาใจใส่ดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด ให้ความรักและความอบอุ่น ทางครอบครัวและโรงเรียนควรร่วมมือกันในการสอดส่องดูแล อบรม มีการชี้แจง แนะนำ ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างเหมาะสมพร้อมให้ความรู้ทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศกับเด็กและเยาวชน ดูแลเด็กและเยาวชนในการคบเพื่อน ทางราชการควรเข้มงวดเรื่องแหล่งสถานเริงรมย์ที่เปิดบริการ เด็กและเยาวชนและสื่อลามกต่าง ๆ สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น คณตรี กีฬา หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการป้องกันและแก้ไข

อภิปรายผล

องค์ประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำผิดเกี่ยวกับทางเพศ ส่วนใหญ่อยู่ในอายุ 16-18 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าร่างกายมีการเจริญเติบโตเต็มที่ระหว่างวัยเด็ก เข้าสู่วัยรุ่น ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงในด้านอารมณ์ สังคม และฮอร์โมนในร่างกาย ในวัยนี้เยาวชนจะเริ่มมีความต้องการทางเพศ มีการสนใจในเพศตรงข้าม ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2534) ศึกษาพัฒนาการทางเพศในช่วงวัยรุ่น พบว่า การเปลี่ยนแปลงของลักษณะทางเพศของวัยรุ่น เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น สอว์โมนเพศจะกระตุ้นให้มีการพัฒนาของลักษณะทางเพศและอวัยวะเพศที่เรียกว่าลักษณะทางเพศขั้นที่สองขึ้น โดยในเด็กผู้ชายจะมีการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อ มีเสียงห้าวขึ้นจากการที่มีลูกกระเดือกใหญ่ขึ้น และมีสายเสียงหนาขึ้น มีกลิ่นตัว มีขนขึ้นที่หัวหน้า มีหนวด เคราและขนที่รักแร้ มีการเพิ่มขนาดของลูกอัณฑะ และขนาดขององคชาติ รวมทั้งความสามารถในการร่วมเพศ และหลังน้ำอสุจิด้วย อิทธิพลของสอว์โมนเพศที่ทำให้มีการพัฒนาลักษณะทางเพศนั้น ขณะเดียวกันก็กระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันทางเพศ ที่จะให้เด็กวัยรุ่นเริ่มมีความรู้สึกรู้สึกหรือมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น โดยความรู้สึกรู้สึกทางเพศนี้จะแทรกอยู่ในความคิดฝัน ความคิด และพฤติกรรมของวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะคิดฝันถึงสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์เพศ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ปกติในวัยรุ่น ทำให้ลดความตึงเครียดทางอารมณ์ ผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียดจากการมีความฝันหรือจินตนาการทางเพศสูง วัยรุ่นจะใช้ตนเองเป็นวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จูซานามาส นูซามารด และคณะ (2531) ที่ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวน 5,665 คน พบว่าวัยรุ่นร้อยละ 23.3 มีเพศสัมพันธ์ในขณะที่เป็นนักเรียน โดยวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ในอัตราที่สูงกว่าวัยรุ่นหญิง และมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีมากที่สุด ความต้องการทางเพศของเด็กและเยาวชนในช่วงอายุ 16-18 ปีนี้ จึงน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นมีการกระทำผิดทางเพศสูงกว่าช่วงวัยเด็ก

2. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศ ส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือหรือออกจากโรงเรียนแล้ว (ร้อยละ 71.1) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มนุษย์เราเกิดมามีสติปัญญา และความเฉลียวฉลาดไม่เท่าเทียมกัน บางคนมีสติปัญญาเหนือระดับธรรมดา บางคนก็มีสติปัญญาปกติธรรมดาหรือที่เรียกว่าปานกลาง บางคนก็โง่งมาแต่กำเนิดช่วยตนเองไม่ได้ บางคนก็โง่งมาแต่พอช่วยตัวเองได้ บางคนก็ปัญญาทึบ เล่าเรียนอะไรก็ไม่รู้เรื่อง ความจำไม่ดี เรียนไม่ทันเพื่อน จึงเกิดการเบื่อน่าเบื่อในการเรียน ผลที่สุดคิดอ่านหนีโรงเรียนไปเที่ยวล่าต๋อนและกลายเป็นเหยื่อแห่งความชั่วร้ายโดยอาจถูกชักจูงให้เห็นผิดเป็นชอบและกลายเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายไปก็มีเด็กและเยาวชนที่ออกจากโรงเรียนแล้ว ขาดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ มีเวลาว่างมากเกินไป โอกาสที่จะคิดหมกมุ่นเรื่องเพศ และมีเวลาที่จะไปมั่วสุมกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดี ทำให้โอกาสที่เด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดมีมากกว่าเด็กที่อยู่ในโรงเรียน เด็กและเยาวชนที่ออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาจเป็นเพราะฐานะยากจน ไม่อยากเรียน เรียนไม่รู้เรื่อง ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2534) ศึกษาบุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด พบว่า คนที่กระทำความผิดส่วนมากจะเรียนหนังสือน้อย บางครั้งออกกลางคัน หรือบางคนไม่ได้เรียนเลย สติปัญญา จึงค่อนข้างต่ำหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ตกเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดได้

ง่าย และวัยรุ่นมีพฤติกรรมแสวงหาความสนุกสนาน เขาต้องการความสนุกสนานมากกว่าวัยอื่น และยังมีพฤติกรรมการเกียจคร้าน ความเกียจคร้านไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด วัยรุ่นโดยทั่วไปแล้วมักจะเกียจคร้านไม่ยอมทำการบ้าน งานบ้าน แม้แต่งานต่าง ๆ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีรพล บุ๊กตะเสวี (2540) ศึกษาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายกรณีคดีอุกฉกรรจ์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 108 ราย จากการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนชายที่กระทำความผิดคดีอุกฉกรรจ์ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะมีอายุ 14-18 ปี มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนการศึกษาของบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ คือ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งจะพบว่าเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือหรือมีการศึกษาน้อยน่าจะมีโอกาสที่จะกระทำผิดทางเพศมากกว่า คนที่เรียนหนังสือและมีการศึกษาที่สูงกว่า

3. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศ ส่วนใหญ่ภูมิลำเนาในอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดชลบุรี (ร้อยละ 71.3) อาจเป็นเพราะว่าจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดท่องเที่ยว มีอำเภออื่น ๆ อีกมากมายที่เจริญพอ ๆ กับในเมือง มีทั้งเขตอุตสาหกรรม แหลมฉ้าง พัทยา มีสถานเริงรมย์ โรงแรม ห้าง อยู่มากมาย และอำเภออื่น ๆ เป็นต้น โอกาสที่เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่อำเภออื่น ๆ ที่จะกระทำความผิดจึงมีมากกว่าในเมือง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไพโรจน์ สิทธิผลภล (2529) ได้ศึกษา ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ที่มีผลกระทบต่อกระทำความผิดของเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า ผู้กระทำความผิดในแต่ละประเภทนั้นมีสภาพครอบครัวที่ไม่แออัด ร้อยละ 74.5 ในสภาพความเป็นอยู่ไม่แออัดนั้น ความผิดประเภทข่มขืนกระทำชำเรา มีจำนวนสูงสุด ร้อยละ 30.9 ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ อนันตชัย เชื้อนธรรม (2527) ได้ทำการวิจัยพบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีส่วนต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เยาวชนที่กระทำความผิดส่วนมากจะอาศัยอยู่ในเขตชุมชนแออัดและเขตเกษตรกรรมจะกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมมากกว่าเยาวชนในเขตอื่น ๆ เยาวชนที่อาศัยอยู่ในแฟลตจะกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด และเยาวชนอาศัยในเขตเกษตรกรรมและเขตที่หักอาศัย จะกระทำความผิดเกี่ยวกับฆ่าคนตาย มากกว่าเยาวชนเขตอื่น ๆ

4. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศ ส่วนใหญ่บุตรคนที่ 1 (ร้อยละ 64.4) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันคนไทยมีลูกน้อยลง ส่วนมากครอบครัวมีลูกไม่เกิน 2 คน บางครอบครัวมีลูกคนเดียว การที่ครอบครัวมีลูกคนแรกหรือคนเดียว ครอบครัวจะเลี้ยงดูแบบตามใจ ทำให้เด็กดื้อนิสัยเอาแต่ใจ ส่งผลทำให้เด็กควบคุมตนเองไม่ค่อยได้ ขาดการยับยั้งชั่งใจ คิดพฤติกรรมที่อยู่ในบ้าน เมื่อนำพฤติกรรมดังกล่าวมาไว้ในสังคมก็อาจทำให้เกิดปัญหาได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉลอง สุขจันทร์ (2542) ได้ศึกษา การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน กรุงเทพมหานครกรณีคดีปิ่นทรัพย์ จำนวน 145

คน จากการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดีปล้น ส่วนใหญ่มีอายุ 15-18 ปี โดยส่วนมากเป็นบุตรคนที่ 1 สภาพครอบครัวแยกกันอยู่ มีการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด

5. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศ ส่วนใหญ่บิดามารดาเลิกลำกัน (ร้อยละ 81.6) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเด็กตั้งแต่เกิดจนโต ซึ่งมีอิทธิพลสำคัญต่อการหล่อหลอมอารมณ์ จิตใจ อุปนิสัย ทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กประสบการณ์ต่าง ๆ ของเด็กจะเริ่มภายในครอบครัวแห่งแรก จึงขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูของครอบครัว ตลอดจนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว บรรยายภาพภายในครอบครัว ซึ่งจะพบว่าปัญหาทางอารมณ์และจิตใจที่เด็กและเยาวชนได้รับอันเนื่องมาจากความแตกร้างภายในครอบครัว การละเลยไม่เอาใจใส่ทอดทิ้ง การขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา ได้นำไปสู่ปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้ทั้งสิ้น ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชา จันทร์ธอม (2541) กล่าวว่า สภาพที่จัดว่าเป็น “บ้านแตก” ได้แก่ บิดามารดาไม่ปรองดองกัน ทะเลาะกันบ่อย ๆ หรือหย่าร้างกัน มารดาไปมีสามีใหม่หรือบิดามีภรรยาใหม่ และไม่ให้ความอุปการะบุตรเท่าที่ควร สิ่งเหล่านี้จัดเป็นสภาพบ้านแตกทั้งสิ้น จึงเป็นเหตุให้เด็กขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา และหันไปหาทางชดเชยด้วยการมีพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับ อริญ สุวรรณบุบผา (2518) ได้ศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดนั้น ส่วนใหญ่เป็นพวกที่มีสภาพจิตใจที่สับสน วุ่นวาย เพราะขาดความสัมพันธ์อย่างอบอุ่นจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในครอบครัวเป็นพวกที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว ไม่ได้ได้รับการเอาใจใส่และควบคุมดูแลจากผู้ปกครองและครอบครัว เพราะบิดามารดาถึงแก่กรรมหรือบ้านแตก จึงทำให้เด็กมีจิตใจแข็งกระด้าง และชอบกระทำความผิด สอดคล้องกับผลการศึกษา ไสภา รุฬกุลชัย (2524) ได้ศึกษา การกระทำความผิดซ้ำของผู้ได้รับการปลดปล่อยจากพระราชทานอภัยโทษ หมู่ ผลการศึกษาพบว่า ตัวการทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดไว้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญสถาบันหนึ่งที่มีผลต่อขบวนการเรียนรู้ทางสังคมและการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเป็นแหล่งแรกที่สร้างนิสัย ความคิดอ่าน ค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติของเด็กปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิดนั้น หรือขาดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว ขาดผู้อบรม และให้คำแนะนำเด็ก ไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ขาดนันทนาการที่ดี และที่สำคัญขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในครอบครัว นักจิตวิทยาได้ให้ความสำคัญและศึกษาสาเหตุของความบกพร่องในครอบครัวนี้ ทำให้สมาชิกในครอบครัวต้องกระทำผิด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมราภูล อินโอชานนท์ (2539) ได้ศึกษา สาเหตุของการเกิดอาชญากรรม พบว่า ครอบครัวที่แตกแยกหรือ

หย่าร้าง ทำให้เด็กขาดความรักความอบอุ่น และพยายามหาสิ่งชดเชยเพื่อเติมจิตใจที่พร่องความรัก ด้วยการคบเพื่อนฝูง เทียวเตร่ คัดยา คดุกคลีกับอบายมุข

6. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศ ส่วนใหญ่อาชีพของบิดา มารดา มีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 51.7 และร้อยละ 50.6) ศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่บิดาและมารดามีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า บิดามารดามีอาชีพรับจ้างมีรายได้น้อย และมีรายได้ไม่แน่นอน ต้องทำงานหนักกว่าอาชีพอื่น ๆ ไม่ค่อยมีเวลาให้กับเด็ก บิดามารดาอาจต้องทำงานไม่เป็นเวลาๆ ว่างอาจไม่ตรงกับเด็ก ทำให้มีเวลาอยู่กับเด็กน้อย ไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนเท่าที่ควร เพราะต้องหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ทำให้เด็กขาดการเอาใจดูแล และจากการที่ผู้วิจัยได้พูดคุยกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับคดีทางเพศของเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดามีอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่บ้านเช่า หรือห้องพักที่เป็นห้องเล็ก ๆ ซึ่งคนในครอบครัวจะต้องนอนรวมกันหมด เวลาที่พ่อ แม่มีเพศสัมพันธ์กัน เด็กมักจะเห็นพ่อกับแม่มีเพศสัมพันธ์กันเสมอ จึงทำให้เด็กจดจำ เมื่อมีโอกาสจะเลียนแบบ โดยจะทำกับเด็กที่อายุน้อยกว่า หรือเด็กรุ่นเดียวกัน เด็กที่ถูกจับกุมจะบอกเสมอว่าเห็นพ่อแม่ทำ อยากรู้เลยเลียนแบบ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (2511) ศึกษาปัญหาทางครอบครัว ที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางจำนวน 339 คน โดยการเปรียบเทียบการถูกละเมิดละเมิดและระดับเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า มีสิ่งที่ผลักดันให้เด็กหนีออกจากบ้านและคบเพื่อนไม่ดี จนกระทั่งกระทำความผิดนั้นก็เนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ

7. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศ ส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีฐานะพอมีพอใช้ และยากจน (ร้อยละ 60.9 และ ร้อยละ 35.6) การที่ครอบครัวมีฐานะพอมีพอใช้ถึงยากจนอาจเป็นผลทำให้พ่อแม่ต้องช่วยกันทำงานทั้งคู่เพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัวจึงมีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนบุตรน้อย ในปัจจุบันเด็กวัยรุ่นมีค่านิยมใช้ของราคาแพง ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ครอบครัวมีรายได้ที่ไม่สามารถใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยได้ ไม่สามารถตอบสนองบุตรทางด้านวัตถุได้ เด็กวัยรุ่นอาจจะแสวงหาเงินด้วยวิธีที่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2534) ได้ศึกษาวิจัย บทบาทบิดามารดาเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมาย ผลการวิจัยพบว่า ฐานะทางครอบครัวมีความจำเป็นที่พ่อแม่ต้องค้ำจุนออกไปหารายได้ บางทีลูกก็ต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ทุกคนจึงต้องค้ำจุน พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาได้ดูแลอบรมสั่งสอนแนะแนวทางที่ถูก เด็กจึงอาจทำสิ่งที่ไม่ควรหรือประพฤติดูชั่วได้ง่าย นอกจากนั้นรายได้ยังเป็นเครื่องบั่นบັงคับให้จิตใจวุ่นวาย มีความต้องการในสิ่งต่างๆ ที่ล่อตา ล่อใจ ในของสวยงามต่าง ๆ เมื่อไม่สามารถหาซื้อได้ จิตใจก็ฟุ้งซ่าน และถ้าไม่สามารถยับยั้งได้ เด็กก็จะกระทำความผิดได้ง่าย

และกลายเป็นอาชญากรในที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชา จันทร์เอน (2541) ศึกษาภาวะเศรษฐกิจของผู้กระทำผิด พบว่า ความยากจนย่อมเป็นสาเหตุหนึ่งที่บีบบังคับให้คนเราจำเป็นต้องกระทำความผิด หรืออาจกล่าวได้ว่าความจนเป็นต้นเหตุแห่งอาชญากรรมอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะมนุษย์จำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของชีวิตในบางกรณีมิใช่ตัวคนเดียวยังมีครอบครัวและบุตรเล็ก ๆ อีกมากที่ต้องเลี้ยงดู เมื่อถูกบีบบังคับในด้านนี้หนักเข้าก็อาจกลายเป็นโรคจิตหรือมึนเมานั้นก็อาจทำให้เห็นผิดเป็นชอบก่ออาชญากรรมขึ้น โดยเฉพาะในครอบครัวที่ยากจน บิดามารดาต้องต่อสู้กับการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่อบรมดูแลบุตร จึงมักเลี้ยงดูบุตรตามขบวนการฆาตกรรมการศึกษา มีแต่ความอดอยากหิวโหยอยู่ตลอดเวลา ก็ย่อมทำให้เด็กต้องช่วยตนเองโดยการกระทำความผิด อาจคิดนิยัชั่ว ชอบสบาย ไม่ต้องทำงานหนัก

8. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.8) อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ทั้งนี้เป็นเพราะบิดา มารดาไม่ได้ให้ความสนใจหรือเอาใจใส่ต่อบุตรของตนเท่าที่ควร ซึ่งอาจจะต้องประกอบอาชีพเพื่อหาเงินมาจุนเจือครอบครัว จึงไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตรเท่าที่ควร ครอบครัวไม่ปรองดองกัน ขาดความสัมพันธ์ที่ดี หรือบิดา มารดา มีภรรยาใหม่สามีใหม่ ทำให้เด็กขาดที่พึ่ง เด็กจะหาสิ่งทดแทนโดยการคบเพื่อน โอกาสที่เจอเพื่อนที่ไม่ดีชักจูงกันกระทำความผิดกฎหมายได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมจิตร วัฒนาชยาภูล และคณะ (2525) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นผู้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา และมักขาดความเอาใจใส่ความรัก และความอบอุ่นจากครอบครัว เด็กเหล่านั้นให้ทัศนะต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวว่ามารดาไม่ค่อย เข้าใจและยอมรับ ส่วนบิดาเอาใจใต้น้อย บรรยายภายในบ้านค่อนข้างตึงเครียด รวมทั้งบิดา มารดาควบคุมและลงโทษน้อย

9. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศ ประวัติดูถูกดำเนินคดีส่วนใหญ่ยังไม่เคยถูกจับกุมมาก่อน (ร้อยละ 87.4) อาจเป็นเพราะว่ามนุษย์มีสัญชาติญาณ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวเอง โดยไม่มีใครสั่งสอน หรืออบรมให้ เช่น สัญชาติญาณ ความอยากรู้อยากเห็น ความอยากเผชิญภัยหรือสัญชาติญาณทางกามารมณ์ เป็นต้น ล้วนเป็นสิ่งที่อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กกระทำความผิดได้ โดยเฉพาะมีความต้องการทางเพศรุนแรงกว่าบุคคลธรรมดาอื่น ๆ และต้องหาทางออกเพื่อปลดปล่อยความใคร่ หรือความพอใจของคนด้วยการข่มขืน หรือบางทีก็เป็นโรคกามวิปริต สามารถทำให้กลับกลายเป็นผู้ร้ายทางกามไปได้ก็มี บางทีมีสัญชาติญาณในทางก้าวร้าวชอบรุกรานผู้อื่น เข้าที่ไหนเป็นต้องทะเลาะวิวาทชกต่อยทำร้ายผู้อื่นอยู่เสมอ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวตจันทร์ ทศนชัยกุล (2534) ศึกษาบทบาทบิดามารดาของเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมาย โดยศึกษาเยาวชนที่มีอายุ 14-18 ปี ที่เข้ารับการฝึกอบรม

ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 280 ราย ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลประวัติในการกระทำผิด เยาวชนเคยกระทำผิดและไม่เคยกระทำผิดมีจำนวนไม่ต่างกันมาก คือ ร้อยละ 47.14 และร้อยละ 52.85 อายุเฉลี่ย 15 ปี กระทำความผิดเกี่ยวกับสาเหตุ คือ ปัญหาเศรษฐกิจความยากจน เป็นจำนวนมากที่สุด เพื่อนชักชวน เกิดจากความคิดชั่ววูบ มีอารมณ์คลั่งคะนองและความโกรธแค้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเทิน มหาจันทร์ (2521) ศึกษาการกระทำความผิดตามกฎหมายของเยาวชนไทย คือ เยาวชนในสถานฝึกอบรมเยาวชนกลาง จำนวน 400 ราย ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายมีความรู้สึกไม่ค่อยดีกับตนเองมากกว่า เยาวชนที่ไม่ได้กระทำความผิด และมีความมุ่งหวังในชีวิตต่ำ มีความเชื่อโชคลางและสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากกว่ากฎหมาย มีทัศนคติต่อการเบี่ยงเบน มีความมุ่งหวังทางการศึกษาค่ำ ประสบความล้มเหลวในโรงเรียน

10. จากผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพราะกระทำความผิดเกี่ยวกับทางเพศส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนก่อนถูกจับกุมไม่ได้ทำงาน (ร้อยละ 66.7) อาจเป็นเพราะว่าเด็กไม่ได้ทำงาน มีเวลาว่างมากเกินไป ไม่มีรายได้ มีความมุ่งหวังในชีวิตต่ำ มีชีวิตไปวัน ๆ ไม่คิดถึงเรื่องอนาคตจึงทำให้หลงผิดได้ง่าย เช่น จับกลุ่มมั่วสุม เสพสุรา ค้าประเวณี เล่นการพนัน มีฉันทันก็อพยพเข้ามาในเมืองหลวงก่อความยุ่งยากและทำให้กลายเป็นอาชญากรได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเทิน มหาจันทร์ (2521) ศึกษาการกระทำความผิดตามกฎหมายของเยาวชนไทย คือ เยาวชนในสถานฝึกอบรมเยาวชนกลาง จำนวน 400 ราย ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายมีความรู้สึกไม่ค่อยดีกับตนเองมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้กระทำความผิด และมีความมุ่งหวังในชีวิตต่ำและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลจันทร์ ทศนรัชกุล (2534) ศึกษาพฤติกรรมวัยรุ่น พบว่า พฤติกรรมการเกี้ยวพาราสี ความเกี้ยวพาราสี ไม่ใช่สิ่งที่คิดคำนวณแต่กำเนิด วัยรุ่นโดยทั่วไปแล้วมักจะเกี้ยวพาราสีไม่ยอมทำการบ้าน งานบ้าน แม้แต่งานต่าง ๆ ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำ รู้สึกว่าตัวเองต่ำต้อยกว่าคนอื่น มักจะเกิดกับเด็กวัยรุ่นมากกว่าวัยอื่น เขามักจะตราตรึงตัวเองว่าต้อยกว่าคนอื่น

ผลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกถึงสภาพทั่วไปและสาเหตุการกระทำผิดทางเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เด็กที่กระทำความผิดทางเพศ สาเหตุได้แก่

1. ครอบครัวแตกแยก ทั้งนี้อาจเพราะว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญ สถาบันหนึ่งที่มีผลต่อขบวนการเรียนรู้ทางสังคมและการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เป็นแหล่งแรกที่สร้างนิสัย ความคิดอ่าน ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของเด็ก ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดนั้น คือขาดความสัมพันธอันดีภายในครอบครัว ขาดผู้อบรม และให้คำแนะนำเด็ก ไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ขาดนันทนาการที่ดี และที่สำคัญขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันใน

ครอบครัว นักจิตวิทยาได้ให้ความสำคัญและศึกษาสาเหตุของความบกพร่องในครอบครัวนี้ ทำให้สมาชิกในครอบครัวต้องกระทำผิด ทั้งนี้สอดคล้องผลงานของ บุญเพาะ แสงเทียน (ม.ป.ป.) พบว่า สาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่สำคัญที่สุดคือการที่ครอบครัวแตกแยกโดยบิดามารดาหย่าร้างกัน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย บิดามารดาประพฤติชั่ว เช่นบิดาชอบดื่มสุราเสพยาเสพติด มารดาชอบเล่นการพนัน บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ บางครอบครัวก็เข้มงวดในการอบรมเลี้ยงดูมากเกินไป บางครอบครัวก็ปล่อยปละละเลยหรือตามใจลูกเกินไปเด็กขาดความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ ทำให้เด็กหนีออกจากบ้าน ขาดที่ยึดเหนี่ยว เป็นสาเหตุให้เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดได้ง่าย

2. ขาดความอบอุ่นในครอบครัว ทั้งนี้อาจเพราะว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรัก วัยรุ่นต้องการความรักจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น จากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง จากครู จากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ความต้องการความรักนี้อาจเป็นเพราะตัวเองคิดว่ามีคนสนใจและรักตัวเองน้อยลง ซึ่งเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ ที่ไม่ค่อยมั่นคง ไม่มั่นใจในความมีค่าของตนเอง คิดว่าคนอื่นจะมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ จึงอยากเรียกร้องให้เขารักและสนใจตัวเองมากขึ้น ถ้าวัยรุ่นเรียกร้องความสนใจในทางที่ผิด อาจทำให้กระทำผิดกฎหมายได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชา จันทรธรม (2521) ศึกษาธรรมชาติของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นต้องการบ้านที่มีความรักความอบอุ่น ต้องการบิดามารดาที่อบรมเขาด้วยความเข้าใจ อรัญ สุวรรณบุบผา (2518) ศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดนั้นส่วนใหญ่เป็นพวกที่มีสภาพจิตใจที่สับสน วุ่นวาย เพราะขาดความสัมพันธ์อย่างอบอุ่นจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ในครอบครัวเป็นพวกที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว ไม่ได้รับการเอาใจใส่ และควบคุมดูแลจากผู้ปกครองและครอบครัว เพราะบิดามารดาถึงแก่กรรมหรือบ้านแตก จึงทำให้เด็กมีจิตใจแข็งกระด้าง และชอบกระทำความผิด

3. คบเพื่อนไม่ดี ทั้งนี้อาจเพราะว่า วัยรุ่นมีความรักและความต้องการเพื่อนมาก มักจะเจ็บใจแทนเพื่อนและอยากมีทุกอย่างเหมือนเพื่อน วัยรุ่นชอบที่จะคบเพื่อนเป็นกลุ่ม และแสดงออกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เช่น มีท่าทางแปลก ๆ การแต่งกายที่คล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรัญ สุวรรณบุบผา (2518) ศึกษาสาเหตุการกระทำผิด พบว่า สาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มาจากการที่เด็กและเยาวชนนั้นคบหาสมาคมกับคนที่ความประพฤติไม่ดี อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่ยังมีจิตใจอ่อนแอ ไม่มั่นคง จึงถูกชักนำ ครอบงำได้ง่าย ตัวอย่างที่ไม่ดีของบุคคลที่แวดล้อมตัวเด็กและเยาวชน หล่อหลอมให้เด็กและเยาวชนประพฤติผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคมและกลายเป็นการกระทำผิดในที่สุด

4. ขาดความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง และขาดความรู้กฎหมายเรื่องเพศ ทั้งนี้อาจ เพราะว่า เรื่องเพศเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองสัญชาตญาณพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความสุขความพอใจของมนุษย์ แม้ว่าในปัจจุบัน ความคิด ความเชื่อและการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ ของสังคมได้ก้าวหน้าไปในทางที่ถูกต้อง มีเหตุมีผลมากขึ้น เช่นทัศนคติของชายหญิง การเลี้ยงดูเด็ก ฯลฯ แต่ดูเหมือนว่าความคิด ความเข้าใจในเรื่องเพศของคนในสังคมยังไม่ถูกต้อง เพราะยังมีความคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องควรปกปิด ทำให้บิดามารดาในยุคปัจจุบันนี้ต้องวิ่งตามปัญหาทางเพศที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่น ได้แก่ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนอันควร การตั้งครรภ์นอกสมรส รวมถึงการทำแท้ง ทั้งนี้สอดคล้องผลงานของ ทิมพ์พรรณ คิลปสุวรรณ (2536) ศึกษา ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่า วัยรุ่นมีแรงผลักดันทางเพศ มีความต้องการทางเพศ ปัจจัยทางวัฒนธรรมประเพณีซึ่งมีค่านิยมที่เก็บกดเรื่องเพศ ทำให้เด็กวัยรุ่นมีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่าง ไม่ถูกต้อง ส่งผลต่อเจตคติในเรื่องเพศ การได้รับเผยแพร่ความรู้ที่ผิดจากแหล่งที่ไม่เหมาะสม ทำให้วัยรุ่นมีความเชื่อที่ผิด การขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสรีรวิทยาที่ถูกต้อง

5. สื่อต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมทางเพศที่ผิด ทั้งนี้อาจ เพราะว่า วัยรุ่นต้องการอยากรู้ และอยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกโดยการปิดบังหรือโดยการหาความรู้อย่างไม่ถูกวิธี นอกจากความสนใจแล้ว วัยรุ่นยังอยากลองเกี่ยวกับเรื่องเพศอีกด้วย เพราะเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ รักแบบหลงใหล ใฝ่ฝัน และเป็นความรักรุนแรงไม่คอยมีเหตุผล ในปัจจุบันสื่อเข้าถึงในชีวิตประจำวันของคนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสื่อ ทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือต่าง ๆ อินเทอร์เน็ต วีซีดี เป็นต้น สื่อที่นำเสนอมีทั้งทางบวกและทางลบ ในทางลบได้แก่ สื่อลามกต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมายตามหนังสือลามก วีซีดี และโดยเฉพาะตามอินเทอร์เน็ต ซึ่งเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น เมื่อเด็กวัยรุ่นเสพสื่อที่ไม่ดี อาจนำสู่การกระทำผิดได้ ทั้งนี้ สอดคล้องผลงานของ (โตภา ชูพิบูลชัย และคณะ, 2524) ศึกษาพบว่า สื่อมวลชนเป็นสถาบันทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีส่วนต่อปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิด อิทธิพลอย่างสำคัญของสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด เป็นตัวหนุนทศนคติที่มีอยู่แล้ว หรือมีละนั้นก็ส่งเสริมให้เห็นตามสภาพแวดล้อมที่ตนคิดว่าดีแล้ว ทั้งที่ความคิดหรือทัศนคติหรือสภาพแวดล้อมเหล่านั้นเป็นสิ่งที่นำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายทำให้บุคคลที่เคยเห็นการกระทำผิด ๆ เคลิ้มไปกับสื่อมวลชนที่ได้สัมผัสเพราะสิ่งที่ตนอยากรู้หรือพร้อมที่จะเรียนรู้ หรือทำความเข้าใจแสดงว่าตนมีค่านิยมที่ตรงกับสิ่งที่สื่อมวลชนได้นำมาดีแล้ว นี่คือนักขณะที่เป็นอันตรายของสื่อมวลชน ซึ่งมอบสิ่งที่ดี ๆ หรือ ค่านิยมผิด ๆ แก่สาธารณชน

ผลจากการสัมภาษณ์แนวทางแก้ไขการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน พบว่า แนวทางแก้ไขการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ได้แก่

1. ผู้ปกครองควรสอดส่องดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอนด้วยความรักและเข้าใจ แสดงความรักความเข้าใจกับเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่ขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพในวัยเด็ก ในการพัฒนาการโดยเน้นวัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญในการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง เมื่อบุคคลผ่านการพัฒนาการ คือ ได้รับการเลี้ยงดูดี ก็จะพัฒนาบุคลิกภาพได้งดงาม ความเป็นตัวเอง แต่ถ้าใครก็ตามเติบโตมาโดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูดี พ่อแม่ไม่สนใจเอาใจใส่ ไม่ให้สิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตเพื่อเป็นการสนองความต้องการทางชีวภาพ การถูกทอดทิ้ง ตั้งแต่นั้นอาจเป็นปัญหาและมีผลทำให้มีความบกพร่องทางบุคลิกภาพได้ ด้วยเหตุนี้ บุคลิกภาพของแต่ละคนที่เติบโตมา ความพร้อมในวัยเด็กและการได้รับความรักอย่างเพียงพอจะมีอิทธิพลส่งมาถึงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ จะสังเกตเห็นว่าบุคลิกภาพของแต่ละคนไม่เหมือนกัน คนบางคนมีบุคลิกภาพที่จิตใจเข้มแข็ง เป็นของตัวเอง สามารถอยู่ได้โดยลำพังคนเดียว ทำอะไรได้ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเองมีความเข้มแข็ง แต่บางคนต้องคิดเพื่อนตลอดเวลาต้องมีใครเป็นเพื่อน จึงจะทำให้เขามีความอุ่นใจหรือมีความมั่นใจ กล้าคิดและทำอะไรได้ ทั้งนี้สอดคล้องผลงานของ บุญเพราะ แสงเทียน (ม.ป.ป.) พบว่า ศึกษาการป้องกันแก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด พบว่า ต้องป้องกันความบกพร่องของครอบครัว บิดามารดาจะต้องไม่ควรให้กำเนิดบุตรขณะที่ไม่อยู่ในฐานะที่จะเลี้ยงดูหรือให้การอบรมได้ดีพอ ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตร บิดามารดาให้ความรัก ความอบอุ่นแก่บุตรเท่าเทียมกันทุกคน บิดามารดาต้องสร้างบรรยากาศในบ้านให้น่าอยู่ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น

2. ครอบครัวและโรงเรียนควรประสานร่วมมือกันในการอบรม ชี้แจง แนะนำ เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาและให้ความรู้กฎหมายเรื่องเพศอย่างเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่จะคิดฝันถึงสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์เพศ เมื่อวัยรุ่นมีความรู้ดีทางเพศจะมีความรู้ดีว่าเป็นเรื่องไม่ดี น่าอับอาย เป็นเรื่องที่ต้องซ่อนเร้น การเรียนรู้บทบาททางเพศจะเริ่มตั้งแต่วัยเด็กและจะพัฒนาถึงขั้นสูงสุดเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น โดยวัยรุ่นจะมีความคิดชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะและบทบาทของเพศหญิงและชายจะมีการปรับพฤติกรรมและทัศนคติให้ตรงกับเพศของตนเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลของการพัฒนาการด้านสติปัญญาและการเรียนรู้จากสังคม เช่น ครอบครัว เพื่อน หรือสื่อต่างๆ ทั้งนี้สอดคล้องผลงานของ พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536) ศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่า บิดามารดา บุคคลในครอบครัว ครูอาจารย์และกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติและบทบาททางเพศแก่เด็กเป็นพื้นฐาน และพัฒนาต่อไปในวัยผู้ใหญ่สอดคล้องผลงานของ สุชา จันทรเอน (2541) ศึกษาถึงเจตคติทางเพศของ

วัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นได้รับรู้ข้อมูลเรื่องเพศอย่างถูกต้องจากพ่อแม่ และทางโรงเรียน จะมีเจตคติทางเพศในทางที่ดี เจตคติของบุคคลสำคัญในชีวิตของวัยรุ่นซึ่งพัฒนาการมาแล้วตั้งแต่วัยเด็ก จะเป็นภาพสะท้อนเจตคติของพ่อแม่ด้วย แม้ความสัมพันธ์ในสังคมจะขยายกว้างออกไป วัยรุ่นที่มีประสบการณ์ในวัยเด็ก โดยพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่อยากให้คุณเป็นเพศที่ตรงข้ามกับเพศของตนเอง มีเจตคติที่ไม่ยอมรับเพศของตนเอง ซึ่งอาจส่งผลไปถึงการพัฒนาบทบาททางเพศที่ไม่เหมาะสม และสอดคล้องผลงานของ สุชาติ โสมประยูร (2522) ศึกษาหลักการสอนเรื่องเพศกับบุตร พบว่า ความรู้ถึงการเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็กวัยเด็กและเด็กวัยรุ่น จะช่วยให้พ่อแม่เข้าใจ และยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องความประพฤติ หรือพฤติกรรมบางอย่าง รวมทั้งยอมรับความสนใจ และความต้องการในเรื่องเพศของเด็ก รวมทั้งต้องยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม ที่ต่างไปจากครั้งที่พ่อแม่ยังเป็นวัยรุ่นด้วย ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรสอนให้ตรงตาม ความสนใจ และความต้องการของเด็ก รวมทั้งปัญหาในเรื่องเพศของเด็กด้วย ซึ่งความสนใจกับความ ต้องการและปัญหาจะเปลี่ยนแปลงไปตามระดับของอายุหรือความเจริญเติบโตและพัฒนาการ ของเด็ก การชักเหยียดให้เด็กมีความรู้และประสบการณ์เกินความจำเป็น หรือก่อนที่จะถึงเวลาอัน สมควร บางครั้งอาจเกิดผลร้ายได้มากกว่าเป็นผลดี ควรตอบคำถามทุก ๆ ข้อที่เด็กถาม พ่อแม่ต้อง ขวนขวายหาความรู้เรื่องการตอบคำถามทางเพศ และควรที่จะตอบทุกข้อที่เด็กถาม ในการตอบไม่ ควรแสดงอาการกระดากอายหรือแสดงอารมณ์ไม่พอใจ ควรพูดคุยด้วยอาการที่ปกติธรรมดา ใช้ ภาษาง่าย ๆ ตอบตรงไปตรงมาตอบในเรื่องที่เด็กพอเข้าใจได้ และต้องไม่โกหก ควรช่วยให้เด็ก เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงทางเพศ เพราะพัฒนาการทางเพศก็เป็นการเจริญเติบโตเหมือนกับการ พัฒนาการด้านอื่น ๆ โดยเน้นในเรื่องธรรมชาติที่งดงาม มีความสุข มีเกียรติและศักดิ์ศรี และมีความ ภาคภูมิใจในเพศของตน เมื่อถึงเวลาที่เด็กมีปัญหาเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางเพศ เด็กจะได้ไม่วิตก กังวลจนเกิดผลเสียหยา แต่จะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดีกว่าการที่จะบอกให้เด็กรู้เอาเมื่อการ เปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ได้เกิดขึ้นแล้ว การอบรมสั่งสอนควรจะเป็นไปอย่างเปิดเผย และถือว่าเป็นเรื่อง ธรรมดา เป็นเรื่องธรรมชาติของคนเรา ให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษาที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบควรเข้มงวดเรื่องสถานบันเทิง เรียงรมย์ต่าง ๆ ที่ยังเปิดบริการ เด็กและเยาวชน และกวาดล้างสื่อลามกอย่างจริงจัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า จังหวัดชลบุรีเป็น จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาเที่ยวกันมากมาย ซึ่งทำให้ธุรกิจการ ท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็น สถานบันเทิง เรียงรมย์ โรงแรมต่าง ๆ ที่เปิด บริการมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และสื่อลามกต่าง ๆ ที่เข้ามาในหลายทาง ซึ่งเกินกว่าเจ้าหน้าที่จะ ตรวจตราทั่วถึง จึงเป็นโอกาสที่เด็กและเยาวชนบางกลุ่มแอบเข้าไปใช้บริการ ทั้งนี้สอดคล้อง ผลงานของ ประภาศน์ อวยชัย (2516) ศึกษาสาเหตุปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม พบว่า สถาน

รันทรมย์ที่เป็นแหล่งอบายมุข จากการรายงานของพนักงานคุมประพฤติที่ไปสืบเสาะข้อเท็จจริงที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดทางอาญา พบว่าเด็กและเยาวชนมักจะไปมั่วสุมในแหล่งรันทรมย์ที่เป็นแหล่งอบายมุข เช่น บ่อนการพนัน ซ่องโสเภณี สถานที่อาบอบนวด โรงน้ำชา ในคัลลัมคอฟฟ์ซ็องป ฯลฯ โดยเฉพาะสื่อจากหนังสือพิมพ์และหนังสืออ่านทั่วไป การเสนอข่าวอาชญากรรม บางครั้งมีส่วนเอนเอียงไปในทางส่งเสริมให้บุคคลประกอบการกระทำผิด แทนที่จะชักจูงให้ประพฤติดนอยู่ในขอบเขตแห่งกฎหมายและศีลธรรมอันดี การยกย่องผู้กระทำผิดก็เป็นการส่งเสริมการกระทำผิดโดยไม่รู้ตัว เช่น เรียกผู้กระทำผิดว่าเจ้าพ่อ สิงห์ล่าอาง ไข่เสือปืนไว เป็นต้น หนังสือประเภทลามกอนาจารก็มีส่วนให้เกิดการชั่วๆ และเพาะนิสัยที่ไม่ดีงามให้แก่เด็กและเยาวชน และสื่อจากภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ ปัจจุบันมีการพักผ่อนโดยการดูภาพยนตร์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เป็นเรื่องที่พบโดยทั่วไป หากสิ่งเหล่านั้นมีลักษณะเป็นไปในทางไม่ดี หรือล่อแหลมต่อการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด เช่น ภาพยนตร์ฆาตกรรม ภาพยนตร์เกี่ยวกับอาชญากรรม เป็นต้น ก็เป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนจำไปเป็นตัวอย่างในการกระทำผิดได้ สอดคล้องผลงานของ (โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ, 2524) ศึกษา พบว่า สื่อมวลชนเป็นสถาบันทางสังคมอย่างหนึ่ง ที่มีส่วนต่อปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิด อิทธิพลสำคัญของสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด เป็นตัวหนุนท้านคติที่มีอยู่แล้ว หรือมีฉันทะนั้นก็ส่งเสริมให้เห็นตามสภาพแวดล้อมที่ตนคิดว่าดีแล้ว ทั้งที่ความคิดหรือทัศนคติหรือสภาพแวดล้อมเหล่านั้นเป็นสิ่งที่นำไปสู่การกระทำผิดกฎหมาย ทำให้บุคคลที่เคยเห็นการกระทำผิด ๆ เผลอไปกับสื่อมวลชนที่ได้สัมผัสเพราะสิ่งที่ตนอยากรู้หรือพร้อมที่จะเรียนรู้ หรือทำความเข้าใจแสดงว่าคนมีค่านิยมที่ตรงกับสิ่งที่สื่อมวลชนได้นำมาตีแผ่ นี่คือนิสัยที่เป็นอันตรายของสื่อมวลชน ซึ่งมอบสิ่งที่ผิด ๆ หรือค่านิยมผิด ๆ แก่สาธารณชน

4. สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนเล่นกีฬา ดนตรี ส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างสรรค์ให้กับเด็กและเยาวชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กสู่วัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น มีความสามารถในการร่วมเพศ และหลังน้ำอสุจิ อิทธิพลของฮอร์โมนเพศที่ทำให้มีการพัฒนาลักษณะทางเพศ ขณะเดียวกันก็กระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันทางเพศที่มีผลทำให้เด็กวัยรุ่นเริ่มมีความรู้สึกลึกหรือมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น โดยความรู้สึกลึกทางเพศนี้จะแทรกอยู่ในความคิดฝัน และพฤติกรรมของวัยรุ่นส่วนใหญ่จะคิดฝันถึงถึงที่กระตุ้นอารมณ์เพศ การที่วัยรุ่นได้เล่นกีฬา ดนตรี และกิจกรรมที่สร้างสรรค์ต่าง ๆ ช่วยให้เด็กวัยรุ่นได้ผ่อนคลายความกดดันทางเพศได้เป็นครั้งคราว ทั้งนี้สอดคล้องผลงานของ นวลจันทร์ ทักษะชัยกุล (2534) ศึกษา พฤติกรรมวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นมีความต้องการดนตรีเสียงดัง ๆ เนื่องจากวัยรุ่นมีความจำเป็นในการปลดปล่อยพลังงานในตัวของพวกเขา โดยเฉพาะพลังงานทางเพศ ความต้องการทางเพศ

เสียงดนตรีเปรียบเสมือนสิ่งที่จะช่วยระบายพลังอัดแน่นของวัยรุ่น เสียงดนตรีเป็นการปลดปล่อยทางเพศที่กำลังพุ่งพล่านไปทั่วร่างกายของเขา และสอดคล้องผลงานของ บุญเพราะ แสงเทียน (ม.ป.ป.) พบว่า บิดามารคาคือต้องสร้างบรรยากาศในบ้านให้น่าอยู่ ครู ควรสนับสนุนรักเด็ก ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีการเล่นกีฬา ดนตรี หรือการบันเทิงอย่างอื่นพอสมควร และทางโรงเรียนต้องร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง แพทย์หรือจิตแพทย์แก้ไขความเกรงกลัวนักเรียนที่มีปัญหา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. บิดา มารดา ควรให้ความสนใจ กับบุตร ธิดา ในการสอดคล้อง ดูแล ความประพฤติของบุตรธิดา เพื่อจะได้ทราบถึง ปัญหา และควรประสานงานกับครู ผู้ปกครองของเพื่อนเด็กเพื่อทราบข้อมูลของพฤติกรรมเด็กและเยาวชน และร่วมกันป้องกัน และแก้ไขปัญหของบุตรธิดาวัยรุ่น
2. ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่เด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสม และควรให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเรื่องเพศให้ทั่วถึงมากขึ้น เพื่อลดปัญหาการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน
3. ผู้ปกครอง และหน่วยงานควรเอาใจใส่ดูแลปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อ การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด
4. ควบคุมสื่อต่าง ๆ ที่จะนำมาเสนอเผยแพร่ต่อประชาชนต้องควบคุมอย่างดี เพื่อไม่ให้ สื่อนำเสนอสิ่งที่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ซึ่งเด็กและเยาวชนหรือประชาชนทั่วไป จะนำไปเป็นตัวอย่าง ในการกระทำความผิด
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการศึกษาภาคบังคับ ควรเข้มงวดและหาแนวทาง แก้ไขกับเด็กและเยาวชนที่ไม่จบการศึกษาภาคบังคับอย่างจริงจัง
6. ครอบครัวควรเอาใจใส่ดูแลสมาชิกในครอบครัวด้วยความรักและเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่นอกใจกัน เอื้ออาทรต่อกัน รู้จักการให้อภัย และให้กำลังใจกันเพื่อลดปัญหาการหย่าร้าง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ของครอบครัวที่แตกต่างกับครอบครัวที่สมบูรณ์ เพื่อเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูของเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวต่างกัน
2. ควรศึกษาถึงสาเหตุเด็กและเยาวชนเรียนไม่จบการศึกษาภาคบังคับ ระดับประถม และมัธยม ว่ามีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง
3. ควรศึกษาลักษณะการเลือกคบเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่างกัน

4. ควรศึกษาปัจจัยทางสื่อที่น่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำผิด เช่น จากสื่อต่าง ๆ เป็นต้น